

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg ved ikke, hvad det er for en kamp, man har kæmpet i adskillige år, altså så skal 5½ år være adskillige år, for frem til 2001 havde venstrefløjen jo flertallet og kunne lave alle de forsøg og alle de tiltag til at bringe narkodødstallet ned på nul. Det er jo ikke en seriøs tilgang til det.

Der findes ingen regering som denne, der har underkastet det her område en samlet indsats. Og man kan ikke tillade sig kun at fokusere på forebyggelse og behandling af allerede etablerede misbrugere. Det kan man ikke. Man er nødt til at lave en samlet indsats, hvor man også har fokus på, hvordan vi forhindrer fremtidigt misbrug, hvordan dæmper vi op for en fremtidig udvikling. De to ting skal jo være i balance med hinanden.

Det ser vi øjensynligt lidt forskelligt på, men regeringen har altså det hovedsynspunkt, at vi ønsker at bekæmpe narko helt bredt, og derfor kan vi ikke tillade os med den ene hånd at gøre en indsats, hvor vi altså bekæmper distributionen og så med den anden hånd fuldstændig ukritisk skaber lettere adgang til det ved f.eks. at acceptere store hashmarkeder, sådan som fru Line Barfod er tilhænger af.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Vi siger tak til ministeren, og vi går nu til rækken af ordførere. Den første er Hans Andersen.

Hans Andersen (V):

Venstre ser med stor alvor og med stor opmærksomhed på samfundets indsats for at hjælpe vores mest udsatte mennesker i samfundet, og deriblandt stofmisbrugere. Venstre har støttet op omkring kampen mod narko med fokus på bedre forebyggelse, mere behandling og større kontrol og konsekvens.

Der har i de senere år været gennemført en række initiativer, og bare i årene 2006 til 2009 er der jo sat en kvart milliard kroner af til bl.a. en styrket behandlingsindsats for stofmisbrugere i fængsler, garanti for social behandling af unge under 18 år, målrettede faglige tilbud til de hårdest belastede narkomaner, forsøg med injektion af metadon som behandlingsmulighed og en særlig indsats på Vesterbro.

Venstre vil gå videre i kampen for at reducere narkotikamisbruget. Derfor har vi brug for en status på indsatsen, inden vi kan tage yderligere skridt for bl.a. at forbedre behandlingsindsatsen.

Venstre har i den forbindelse noteret sig, at Sundhedsstyrelsen er blevet bedt om en samlet sundhedsfaglig redegørelse for de nyeste initiativer, nyeste internationale erfaringer med heroinordination.

Målet for Venstre er stoffrihed for den enkelte. Venstre er optaget af, at behandlingsindsatsen er af en høj kvalitet, og at vi bruger ressourcerne på de tiltag, der virker. Venstre kan ikke i dag bakke op omkring at støtte forsøg med heroinordination. Vi har simpelt hen brug for mere viden. Og så er Venstre også som udgangspunkt skeptisk over for denne behandlingsform. Tidligere har ekspertgruppen jo afvist denne behandlingsform. Man skal jo heller ikke holde det her forsøg med heroinordination op mod intet, det skal holdes op mod det, vi gør allerede. Eksnarkomaner siger: Hold linjen, ellers var vi ikke kommet ud af det stofmisbrug, vi var inde i. Så heroinordination skal jo ses i sammenhæng med de øvrige initiativer, der tages på dette felt.

På den baggrund kan Venstre ikke støtte dette beslutningsforslag.

Kl. 12.10

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg vil høre ordføreren, om han er bekendt med, at de mange eksperter, som var med til at lave rapporten i 1998 og dermed i første omgang afviste forsøg med lægeordineret heroin i Danmark, f.eks. i Berlingske Tidende den 29. januar i år jo har ændret synspunkt siden hen, og jeg vil egentlig godt høre ordførerens tanker om det, at eksperter altså også går hen og ændrer holdning hen ad vejen, og om det skulle få Venstre til at ændre holdning også.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Jeg har også læst artiklen, hvor enkelte tidligere medlemmer af den her arbejdsgruppe tilkendegiver en anden holdning, men jeg må jo stadig støtte mig til, at den arbejdsgruppe, der sad og arbejdede seriøst med tingene og på daværende tidspunkt konkluderede, at det ikke var en behandlingsform, de kunne støtte. Men jeg står jo ikke og siger, at jeg til al evighed vil afvise den her behandlingsform. Jeg siger bare, at vi har brug for mere viden, inden vi kan tage stilling. Og så synes jeg, at man skal være meget opmærksom på det, vi allerede gør i dag, og det synes jeg vi glemmer totalt i den her debat. Det